

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 22. juni 2017

Miljø- og fødevarerministerens endelige besvarelse af spørgsmål nr. 569 (REU alm. del) stillet 25. april 2017 efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Spørgsmål nr. 569

”Vil ministeren redegøre for, hvorfor strafferammen for ulovlig handel med truede dyrearter ikke er højere end op til 1 års fængsel, og vil ministeren hæve strafferammen til minimum 2 år, så den danske strafferamme kommer på niveau med bl.a. Sveriges, hvilket samtidig vil sikre, at politiet kan anvende flere efterforskningsværktøjer i kampen mod ulovlig handel med truede dyrearter som f.eks. indgreb i meddelelshemmeligheden, jf. retsplejelovens bestemmelser herom?”

Svar

Til den del af spørgsmålet, der vedrører hvorfor strafferammen for ulovlig handel med truede dyrearter ikke er højere end op til 1 års fængsel, kan jeg henvise til mit foreløbige svar afgivet den 18. maj 2017.

For at kunne besvare den anden del af spørgsmålet - om en eventuel hævelse af strafferammen til minimum 2 år vil kunne sikre, at politiet kan anvende flere efterforskningsværktøjer - har Miljø- og Fødevarerministeriet bedt om bidrag til svaret fra Justitsministeriet, som har oplyst følgende:

”Justitsministeriet kan oplyse, at politiets beføjelser i forbindelse med efterforskning af strafbare forhold reguleres af retsplejelovens regler herom. Retsplejelovens regler om straffeprocessuelle tvangsindgreb indeholder bl.a. et kriminalitetskrav, der som udgangspunkt bygger på strafferammen for den påsigtede kriminalitet.

En forhøjelse af strafferammen fra 1 års fængsel til 2 års fængsel for ulovlig handel med truede dyrearter vil indebære, at politiet i sager om efterforskning af disse former for kriminalitet i givet fald vil få adgang til – hvis retsplejelovens betingelser i øvrigt er opfyldt – at foretage straffeprocessuelle tvangsindgreb, hvor kriminalitetskravet er, at lovovertrædelsen kan straffes med fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover.

Det drejer sig om varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1 (varetægtsfængsling på grund af flugtfare, gentagelsesfare eller fare for forstyrrelse af efterforskningen), observation af personer på andre ikke frit tilgængelige steder end boliger mv. ved hjælp af automatisk apparat mv., jf. retsplejelovens § 791 a, stk. 2, teleobservation, jf. retsplejelovens § 791 a, stk. 5, legemsundersøgelse af sigtede, jf. retsplejelovens § 792 a, stk. 2, optagelse af fingeraftryk og personfoto samt udtagelse af spyt- eller blodprøve med henblik på senere identifikation, jf. retsplejelovens § 792 b, stk. 1, legemsbesigtigelse af ikke-sigtede, jf. retsplejelovens § 792 d, stk. 2, beslaglæggelse af tiltaltes formue, hvis denne har unddraget sig videre forfølgning i sagen, jf. retsplejelovens § 802, stk. 3, forevisning af

fotografier af forurettede eller andre vidner for personer uden for politiet, jf. retsplejelovens § 814, forevisning af en sigtet i en konfrontationsparade for personer uden for politiet, jf. retsplejelovens § 817, stk. 2, offentliggørelse af et fotografi af en formodet gerningsmand, jf. retsplejelovens § 818, stk. 2, og offentlig efterlysning af en person, hvis identitet er politiet bekendt, jf. retsplejelovens § 819. I disse tilfælde er kriminalitetskravet som udgangspunkt, at lovovertrædelsen kan straffes med fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover.

Anvendelse af et af disse straffeprocessuelle indgreb forudsætter, at også de øvrige betingelser, som fremgår af retsplejeloven, er opfyldt. Ud over kriminalitetskravet stiller retsplejeloven som oftest også krav til mistanken (mistankekrav) og behovet for indgrebet (indikationskrav), og der gælder desuden et proportionalitetskrav (dvs. at indgrebet ikke må være uforholdsmæssigt). I en række tilfælde skal politiet endvidere indhente en retskendelse for at kunne foretage det pågældende indgreb.

For så vidt angår indgreb i meddelelshemmeligheden, bemærkes det, at en forhøjelse af strafferammen fra 1 års fængsel til 2 års fængsel ikke vil give mulighed for sådanne indgreb. Ved indgreb i meddelelshemmeligheden kræves der som udgangspunkt en strafferamme på fængsel i 6 år eller derover.

Justitsministeriet har til brug for bidraget til Miljøstyrelsen, indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, som har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan indledningsvis oplyse, at der i perioden fra 1. maj 2012 til 1. maj 2017 er registreret 686 anmeldelser om ulovlig handel med dyr og planter. Der er i samme periode registreret 536 sigtelser.

Rigspolitiet kan i forlængelse heraf oplyse, at anmeldelserne og de efterfølgende sigtelser oftest finder sted i forbindelse med myndighedernes kontroller, herunder f.eks. i forbindelse med SKATs kontrolvirksomhed, toldkontrol, færdselskontroller samt kontroller foretaget af Fødevarestyrelsen og Miljøstyrelsen. Sagerne afgøres som udgangspunkt på stedet med en bøde eller en advarsel samt eventuel udenretlig konfiskation, og der vil således i typetilfældene ikke være behov for yderligere efterforskning.

Rigspolitiet finder på den baggrund ikke umiddelbart anledning til at pege på yderligere efterforskningsværktøjer end de allerede tilgængelige til brug for behandlingen af sager om ulovlig handel med dyr.”

Jeg har taget Justitsministeriets og Rigspolitiets oplysninger til efterretning.

Esben Lunde Larsen

/

David Fjord Nielsen